

היתר עיסקא

על פי החלטת הנהלת החברה המנהלת של מינהל קרן השתלמות לפקידים עובדי המינהל והשירותים בע"מ ח.פ. 5200309990 (להלן: החברה) אנו הח"מ מחליטים ומתחייבים בזה בשם החברה, שכל ענייני הכספים שיש בהם חשש איסור רבית מכל סוג שהוא, אשר תעסוק בהם החברה, בין בכספי החברה ובין בכספים המנוהלים עבור העמיתים, בין מה שתתן לאחרים ובין מה שתקבל מאחרים, כולל הקדמת מעות והמתנת מעות, חיובים והתחייבויות, יהיה ביד המקבל בתורת עיסקא כתיקון חו"ל, ויהיה חלקו של המקבל מחצית מן הרווח ובהפסד ישא המקבל שלישי והנותן שני שלישי, ובחלק הפיקדון יהיה על המקבל אחריות כשומר שכר. עוד הוסכם: שאם יעסקו בעסקים שאין בתנאי היתר זה כדי לבטל מהם איסור רבית, אזי תנאי ההתעסקות בעסקים אלו יהיו בתורת כולו פיקדון ביד המקבל, ויהיה על המקבל אחריות כשומר שכר, והרווח יהא לנותן שבעים וחמשה אחוז ולמקבל עשרים וחמש אחוז, ואפילו אם יזכר לשון הלוואה או רבית הרי הכל יהיה כאמור לעיל או בתורת עיסקא או בתורת פיקדון. המקבל בין בתורת עיסקא בין בתורת פיקדון ישקיע את המעות שקיבל בכל עסקיו המותרים היותר טובים בין בנכסי דנייד בין לא נייד, בין בעסקיו הקיימים בין בעסקים שיעשה מכאן ולהבא, ותמורת המעות יקנה לנותן חלק בנכסיו ועסקיו, (ובאם לא תהיה השתוות בין הצדדים יקבע חלק הנותן לפי שומת שמאי מומחה שיקבע ע"י מנהלי החברה), ובכל עסק שיקנה מכאן ולהבא יקנה חלק עבור הנותן, הכל בקנין ובאופן היותר מועיל ע"פ דין תורה ותיקון חו"ל. על המקבל להוכיח שנהג ועסק בנאמנות במעות שקיבל, כתקנת מהר"ם, ולא יהיה נאמן על הקרן אלא בעדים כשרים ונאמנים, ולא יהיה נאמן על שיעור הרווח או אי הרווח אלא בשבועה חמורה, אמנם הוסכם והותנה שאם יתן המקבל לנותן עבור חלקו ברווח כפי שיוסכם ביניהם, יהא פטור מחובת ההוכחה ומותר הרווח יהא לו לבדו.

ובזמן שאין כספי העמית המצטרף למסלול הכשר מושקעים במסלול הכשר, הן כאשר הם בחשבון מעבר הנושא רבית, הן כיוצא בו, יקנה העמית הנ"ל כנגד כספים אלו בנכסיה ובעסקיה המובים הקיימים של החברה "שאין בהחזקתם חשש איסור" ושהעמית יכול לזכות בהם; באופן המועיל. ואם אופן זה אינו מציל מידי איסור רבית, תזכה החברה מיידית עבור העמית תמורת כספים אלו, עסקים או נכסים טובים שהיא קונה לעצמה או לעמיתים - "שאין בהחזקתם חשש איסור" ושהעמיתים יכולים לזכות בהם, באופן המועיל.

עסקים או נכסים אלו שנקנו לעמית יהיו אצל החברה בתורת כולו פיקדון, וכתנאי הפיקדון הנ"ל, ואין לחברה לעסוק בנכסים או עסקים אלו אלא בעסקים שאין בהם חשש איסור, ואם קנו או עסקו בהם בעסקים שיש בהם חשש איסור הרי אין לעמיתים חלק בעסקים אלו, אלא יקנו כנגדם בנכסים או עסקים אחרים טובים שאין בהחזקתם חשש איסור, וכפי המפורט לעיל. ועל החברה להוכיח בהוכחות טובות על פי דיני התורה ועל פי חוקי המדינה על התעסקותה ושמירתה ועל רווחי הנכסים והעסקים לפי התנאים הנ"ל. ובפירוש הוסכם שאם תתן החברה לעמיתים כפי הסיכום ביניהם או יהיו פטורים מחובת הוכחה על הקרן והרווחים וכל מותר הרווח שייך לחברה. אולם הותנה שכאשר תקנה החברה עבור העמית את ההשקעות שבמסלול הכשר או כאשר העמית יקבל את כספו; והכל כפי שהוסכם בתנאי ההתקשרות שביניהם; הרי שכל העסקים, הנכסים, ורווחיהם שזכה בהם העמית יעברו לרשות החברה. [כלומר שהקנין (הנ"ל בד"ה ובזמן) הוא על מנת שכאשר יוחלם לקנות עבור העמיתים השקעות המסלול כללכה או לתת להם כספים, ימכור העמית נכסים אלו לחברה, וזאת לא פחות מיומיים מעת קניית הנכסים].

כל זה הוחלט בהנהלת החברה בהחלטה מחייבת, ויש תוקף ועדיפות להחלטה זו כאחת מתקנות החברה שמחייבות, ואין רשות למי שהוא לפעול בשם החברה ולקבל התחייבות באופן שיש איסור רבית כי אם ע"פ תנאי הנ"ל. והנהלת החברה מצהירה בזה כי שטר זה מחייב בכל דיון משפטי. ואף אם מאיו סיבה שהיא לא ידע המקבל או הנותן ענין היתר עיסקא זה, יהיו נוהגים בו כל התנאים הנ"ל, ואף אם לא נכתב כן באופן פרטי. כמו כן כל החותמים מול החברה על התקשרותם להיתר עיסקא זה, דרך אתר - מכון הית"ע למהדרין, ושלוחותיו, הנהלת החברה מכירה בחיתום זה התקשרות חוזית מחייבת בין הצדדים.

אחרי שע"פ החלטה זו לא תעסוק החברה בכל ענייני הכספים שלה באופן שיש בהם איסור רבית, הרי ברור שכל המתעסק עם החברה ע"פ תקנותיה הוא מתעסק ובכלל זה גם תקנה זו הנ"ל.

וכדי לתת תוקף ופרסום נוסף לתקנה זו הוחלט כי תקנה זו תתפרסם במשרדי החברה.

כל הנ"ל נעשה בהודאה גמורה ובקנין סודר מעכשיו בבי"ד חשוב דלא כאסמכתא ודלא כמופסי דשטרי, והכל נעשה וייעשה בקניינים המועילים ביותר ובאופן היותר מועיל.

ולראיה באנו על החתום בשם החברה המנהלת של מינהל קרן השתלמות לפקידים עובדי המינהל והשירותים בע"מ ח.פ. 5200309990

היום 02/04/2023

השירותים בע"מ.

החברה המנהלת של מינהל קרן השתלמות לפקידים עובדי המינהל והשירותים בע"מ ח.פ. 5200309990

15/4/23

13/4/23

¹ משפט זה מתייחס למצב בו הופרשו הכספים לחברה, והחברה התעכבה והשאירה אותם בחשבון הבנק ולא הכניסה אותם למסלול ההשקעות. במצב זה החברה צריכה עפ"י חוק לזכות את העמית לפי יום הערך של כניסת הכסף לחשבון הבנק. או כגון הודיע העמית על משיכת כסף, והוציאה החברה הכסף מהמסלול לחשבון בנק שלה והשתתה מלהכניסו לחשבון הפרטי של העובד.

² שבועת המנכ"ל על פי הידוע לו תחשב גם כהוכחה טובה.